

számú rendelet időbeli hatályát 1931. évi december hó 31-ig meghosszabbította.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Az O. H. E. előtt felvett jegyzőkönyvbe foglalt egyezségi ajánlat biztosítására magában a jegyzőkönyvben adott zálogjogi bekebelezési engedély nem esik külön illeték alá. (Közigazgatási Bíróság 6601/1929. P. szám.) A megtámadott határozattal megállapított és a panaszban egyedül kifogásolt 128 P 55 f bírság azért szabotott ki, illetőleg állapított meg a megtámadott határozattal, mert az Országos Hitelvédő Egyesület előtt 1926. évi december hó 20-án felvett jegyzőkönyvben foglalt egyezségi ajánlat biztosítására magában a jegyzőkönyvben zálogjogi bekebelezési engedély is adatott és ennek dacára az említett jegyzőkönyv a panaszos által illetékkiszabás céljából be nem jelentetett. A kényszer-egyezségi eljárásban lerovandó illetékeket szabályozó 1926. évi 27.300 P. M. számú rendelet 9. §-a értelmében a Hitelvédő Egylet előtt létrejött egyezség illetékköteles ugyan, de természetesen, hogy az adósnak az egyezségi ajánlata, ha az el nem fogadtatik, az illetékkötelezettség be nem következik.

egyezségi ajánlatban foglalt jelzalog lekötés pedig mint a főügyletről kiállított okiratban foglalt kötelezettség biztosítása az ill. szab. 54. §-ának második pontjában foglalt rendelkezés szerint az ügylettel járó illeték megszábasánál számításba nem vehető. Hasonló rendelkezést tartalmaz az ill. díjj. 54. tételének második jegyzete is. A felterjesztett vonatkozó bírósági iratok szerint az adott esetben a panaszos egyezségi ajánlata alapján az Országos Hitelvédő Egylet előtt egyezség létre nem jött, következésképp ennek az egyezségnek a jelzalog lekötésére vonatkozó rendelkezése sem lépett, illetőleg léphetett hatályba. Ettől a jelzalog lekötéstől tehát illetéket sem lehet követelni és pedig annál kevésbé, mert ha az egyezségi ajánlat elfogadtatott volna is, abban az esetben is a fő ügyletről kiállított okiratban foglalt jelzaloglekötés a már hivatkozott ill. szab. 54. §-ában és az ill. díjj. 54. tételének 2. jegyzetében foglalt rendelkezések alapján külön illeték alá vonható nem volna.

A földbirtokos és a felfogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között kötött szerződést az 1898:II. t.-c. 21. §-a szerinti illetékmentesség nem illeti meg. (Közigazgatási Bíróság 13.846/1927. P. szám.) A panasz azon alapszik, hogy a pénzügyigazgatóság a megilletékezett cukorrépa megművelési szerződésben vállalt munkát a kereskedelmi miniszter 1925. évi 84.696/XXII. számú rendelete ellenére nem tekin-

tette mezőgazdasági tevékenységnek és a szerződést az 1899: XLII. t.-c. 18. §-a rendelkezései ellenére, illeték alá vonta. Ez a panaszbeli álláspont nem helytálló a következő okokból:

Előrebocsátva, hogy az idézett kereskedelmi miniszteri rendelet a kérdést csupán abból a szempontból dönti el, hogy a mezőgazdasági munka vállalkozója részére iparjogosítványt kiállítani nem lehet, — az 1898:II. t.-c. II. fejezet 21. §-a a bélyeg- és illetékmentességet az idézett törvény szerint létesíthető gazdasági munkaszerződéseknek adja meg. Ezek a szerződések azonban mind olyanok, amelyekben az egyik szerződő fél gazdasági munkás, amint ez a törvény címében kifejezetten is benne van. Az 1899:XLII. t.-c. V. fej. 18. §-a első bekezdésének azt a rendelkezését tehát, amely szerint az ezen törvénnyel szabályozott ügyekben az 1898:II. t.-c. rendelkezései megfelelően alkalmazandók, tekintettel az utóbb idézett törvény gazdasági munkásvédelmi célzatára is, csak akként lehet értelmezni, hogy a kivételesen kedvezményként adott bélyeg- és illetékmentesség az 1899:XLII. t.-c. alapján köthetők közül csak azokat a szerződéseket illeti meg, amelyekben az egyik fél gazdasági munkás, amelyek tehát gazdasági munkaszerződéseknek minősülnek. Ilyenek a törvény II. fejezete, III. fejezete 11. §-a és a IV. fejezetei értelmében a cséplőgép-vállalkozó és a gazdasági munkás között, a vállalkozó és a munkások közös és a gazdasági munkás és az általa felfogadott segédmunkás között kötött munkaszerződések. Nem terjeszthető ki azonban a mentesség a törvény I. és III. fejezete szerint a birtokos és cséplőgép-vállalkozó között, valamint a munkás-vállalkozó és birtokos között kötött szerződésekre, minthogy ezek a fentebb kifejtettek szerinti gazdasági munkaszerződéseknek nem tekintendők. Ezek szerint nem sértett jogszabályt a pénzügyigazgatóság azzal, hogy a szóbanforgó cukorrépa megművelési szerződést, amely egyrésztől a földbirtokos és másrésztől a panaszos mint fogadott munkásokkal dolgoztató vállalkozó között jött létre, — nem tekintette illetékmentesnek.